Football Football Football Football

Footballul districtual bucureştean

a înregistrat un simţitor progres în 1940

Ridicarea juniorilor pe primul plan

Internaţionali în district

Districtul Bucureşti păşeşte într'un an nou. Intr'un an în care comisiunea se gândeşte la noui realizări, cari să indice tot mai mult prestigiul şi valoarea acestui district.

Ştim cu toţii că un tânăr, când intră în viaţa sportivă, face parte din district, pentrucă până în prezent nu s'au înregistrat cazuri ca un jucător să debuteze direct într'o grupare din divizia naţională.

Districtul este şcoala în care capătă educaţia necesară pentru mai târziu, orice sportiv.

Conducătorii lui trebue să-i dea sfaturi şi să-şi îndrepte „fiii" pe calea reală care să-i ducă acolo unde trebue să ajungă.

Iată rostul districtului în viaţa sportivă.

*

Vom vorbi de realizările comisiunei districtuale în anul 1940, cari sunt destul de preţioase.

Să începem cu juniorii, capitolul cel mai important.

D. lt.-col. Gh. Brezianu, harnicul preşedinte al districtului, a dat o deosebită importanţă elementului tânăr. Atunci când d-sa a alcătuit formula campionatului, a studiat-o amănunţit, spre a da prilej acestor juniori să se ridice.

D. IONEL MOCIORNIŢA

Tot d-sa a introdus obligativitatea înfiinţării echipelor de juniori, în grupările din prima categorie şi cea secundă.

In campionatul precedent au activat în acest district 32 grupări de juniori, împărţite în patru serii a opt echipe.

Fiecare serie cuprinde formaţii divizionare şi districtuale, pentru ca jucătorii să se obişnuiască cu jocurile grele. Este o iniţiativă fericită, şi un bun prilej de progres pentru elementul tânăr care întâlnindu-se cu jucători mai talentaţi, — este vorba de echipe cu antrenori, — pot învăţa lucruri extrem de folositoare.

Găsim că anul acesta campionatul juniorilor a avut cea mai bună formulă, şi credem că nu ne înşelăm, deoarece rezultatul s'a văzut.

Selecţionata de juniori a Capitolei a participat la competiţia pentru „Cupa Tillea", obţinând rezultate excelente, fiind eliminată în deplasare, datorită unui arbitru.

Urăm juniorilor să dea şi pe viitor acelaş randament ca şi până acum.

*

Al doilea capitol este acela al echipelor de seniori — sau în limbajul footballistic al echipelor prime.

Un jucător care activează în echipa primă este un jucător format, cu educaţia făcută, să dea exemple.

Situaţia n'a fost astfel atunci când d. col. Brezianu a fost ales conducătorul districtului.

Incidentele, eliminările de pe teren şi alte fapte cari nu cadrează cu sportul, se numărau foarte des.

Puterea d-sale de a-şi căpăta simpatia jucătorilor şi pedepsele dictate au îndreptat toate aceste lucruri în scurt timp.

Mai cu pedepse, mai cu sfaturi părinteşti, d. col. Brezianu a reuşit să organizeze 64 de grupări.

Credem că nu este un rezultat reinsemnat.

*

Ştiţi că districtul Bucureşti are şi jucători internaţionali? Ei sunt Bonaţiu (Carmen) şi Theodorescu şi Sitaru (Socec Lafayette).

*

Al treilea capitol important este acela al grupărilor afiliate în acest an.

Este încă proaspătă în memoria sportivilor, federaţia grupărilor neafiliate.

Tinerii din cartierele mărginaşe ale Capitalei puseseră bazele unor grupări care activau în federaţia lor, a neafiliatelor.

Pe cât a fost posibil, d-sa a dat concursul pentru afilierea lor.

Activitatea le-a fost urmărită pas cu pas şi districtul se poate mândri că aceste grupări recent afiliate au dat un randament excelent, având todeodată şi o ţinută cu adevărat sportivă.

Sunt realizările în timp de un an ale d-lui col. Gh. Brezianu.

*

Nu putem trece cu vederea nici comportarea câtorva grupări cari fac fala districtului.

Ele sunt: Carmen, Distribuţia, Socec Lafayette, Bărăuţa, Pebe, Laromet, Garajele Mihăescu, Isvorul Nou, Vulturii Carpaţilor, etc.

Inainte de a încheia, vom cita pe membrii comisiunii care au ajutat în toate acţiunile pe preşedintele lor.

Cooptat în acest an ca membru în comisiune, d. Ionel Mociorniţa, preşedintele grupării Carmen, a fost ales după scurt timp la conducerea visteriei districtului.

Deasemeni, d-nii Crăiţaru, N. Niculescu şi G. R. Ionescu au lucrat în aceeaş măsură alături de d. col. Brezianu, pentru progresul acestui district. Şt. I.

SPECTACOLE SĂPTĂMÂNALE

Teatre

TEATRUL NAŢIONAL: Faust
STUDIO ALECSANDRI: Stăpânul casei
TEATRUL EXCELSIOR: Vânzătorul de păsări
LUPTA ŞI LUMINA: D'ale carnavalului
TEATRUL REGINA MARIA: Onoarea
TEATRUL SARINDAR: Fritz şi Frantz
TEATRUL ION VASILESCU: Suflet candriu de papugiu.
ROXY. TEATRUL TUDOR MUŞATESCU: mat.: D-ra Butterfly; seara: Imi pare rău de mine

Cinematografe

ARO: Dela Mayerling la Serajevo şi jurnale noui.
SELECT: Visul D-nei Butterfly şi jurnal.
SCALA: Titanul.
CAPITOL: Nortwest Passage şi jurnale noui.
TRIANON: Răscoala munţilor.
FEMINA: Inima unei regine.
A.R.P.A.: Tom Mix în Călăreţul misterios X... 94; jurnal de actualitate.
REGAL: Diavolul focului; jurnal U F A şi jurnal românesc
ROXY: Patima şi jurnal U.F.A.
ELYSEE: Un vis sub cer albastru şi Oceanul în flăcări.
BULEVARD: Agentul mascat şi Viaţa e un joc.
NISSA: Primul sărut şi D-l Topper divorţează.
BIRUINŢA: Comoara din insula piraţilor şi jurnal.
BITOLIA: Fetiţele au crescut şi Casa de de corecţie.
FORUM: Furtuna şi Melodia iubirii.
FRANKLIN: Oraşul blesmeţaţilor, Valsul nemuritor.
OMNIA: Casa de corecţie jurnal, completări şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
ALCAZAR (fost Rahova): La răscruce de vânturi si Trebue să mă iubesti
PALAS-BULEVARD: Agentul mascat si Viaţa e un joc.
SAVOY: Mezalianţa si S O S Tanger
AIDA: Când femeiee spune nu şi Campania din Polonia.
AMERICAN: La răscruce de vânturi si Trebue să mă iubesti.
BARCELONA: Stan şi Bran aviatori, Mezalianţa şi Trupa de reviste si comedii Traian Florescu.
DICHIU: Procesul Mariei Lafarge şi Viaţa e un joc.
DACIA: Elisabeth şi Essex şi Paradisul vagabonzilor.
CARMEN: Procesul Mariei Laforge şi Agentul mascat.
COTROCENI: Brigada nordului, Miezul nopţii.
DIANA: Dragostea mea te chiamă si Agentul mascat.
EDISON: Bestia (Pisica şi Canarul) şi Pat şi Patachon în Paradis
FLORIDA: Sultanul din Rungai şi Totul pentru dragoste.
GLORIA: Tunelul şi Maharadjahul din Hollywood.
GRAND: La capătul pământului, Trebue să mă iubeşti.
ILEANA: Balalaica şi Legiunea diavolului.
IZBANDA: Şarpele şi Jurnal.
LIZEANU: Vin ploile, Uitimul post Revistă.
LIA: La răscruce de vânturi şi In vâltoarea valsului.
LILLY: Cruciadele şi Mister Zero.
MILANO: Balalaica şi Stânca de mărgean.
MARCONI: Taifun şi Ali Baba şi cei 40 de hoţi; Jurnal O. N. C. şi Trupa de reviste M. Nedeianu şi M. Bejan.
MARNA: Lanţuri sfărimate, Aladin în Gratia fermecată, Jurnale şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MODEL: Omul cu masca de fier şi Eroul din Far West.
MEXIC: Ingeri cu feţe murdare şi Salvatorul vestului.
NONI: Visul unei prinţese şi Trei fetiţe dulci.
ODEON: Diamantele sunt periculoase şi Geranimo.
PARIS: Firul roşu şi Agentul mascat.
PACHE: Andy Herdy milionar, 13 scaune.
PELEŞ: Nu sunt criminal şi Viaţă de artist.
REX: Secretul celor 13 mascaţi.
SPLENDID: Cei patru cavaleri; Oameni de cauciuc şi jurnal
TOMIS: Destry; La fine Jurnal U. F. A. şi Jurnal O. N. C.
TRIUMF: Cruciadele şi Copilaşul domnişoarei.
UNIC: La răscruce de vânturi şi In vâltoarea valsului.
UNIREA: Stan şi Bran eroi şi Diaviolii roşii.
VOLTA-BUZEŞTI: Destry, Dansul pinguinilor şi jurnal de război.
VENUS: Cei patru cavaleri, Filmul in relief, comedie in culori naturale şi Jurnal românesc
VERGU: Viaţă de artist, Răzbunarea zeului Siva si Jurnal.
VICTORIA: Războiul fulger şi Copilaşul domnişoarei.
VOLGA: La răscruce de vânturi si Stan si Bran, eroi fără voe.
CIRCUL MILLEA: Şoseaua Ştefan cel Mare (Velodrom).

In plină iarnă

Skiori pe dealul Capela (R.-Vâlcea)

Un sport uitat

O amintire veche în prag de an nou

Colceag şi ceasul lui Spiru Haret

Totdeauna scrutarea trecutului este interesantă. Fiindcă alături de noutăţile sportive, noutăţi pentru noi cei mai tineri, acest trecut ne desvăluie, adesea, momente frumoase, momente sportive trăite de o generaţie, căreia dacă nu i-au fost rezervate clipe de sburdăciune pe maidane, pentru a deveni, mai apoi, răsfăţaţii cronicilor de football. S'a bucurat totuşi această generaţie, adeseori desconsiderată, de satisfacţii nebănuite, ce i le prilejuia, printre altele, tot sportul. Dar sportul aşa cum era înţeles pe atunci!

Nu footballul, nu hockeyul, nu boxul, nu tennisul, încântau tinerii sportivi pe acele vremuri. Ci oina!

In deosebi la Iaşi, oina întruchipa noţiunea de sport. Pentru ieşeni, oina era un cult.

A purta titlul suprem de campion la oină însemna pentru cel mai neînsemnat elev al unui liceu mai mult decât o cunună de lauri sau nota 10.

Vă închipuiţi deci câtă râvnă se punea la cucerirea unui trofeu, pe care, de obicei, la 10 Mai, şi-l disputau cele mai bune şcoli din Iaşi.

Pe vremea aceea două gimnazii se întreceau pentru întâietate. Erau gimnaziile „Alexandru cel Bun" şi „Ştefan cel Mare".

Eroul acestor lupte era de găsit totdeauna la şcoala de gimnastică a maestrului Negruţi. Colceag, pe nume, şcolarul întârziat dela gimnaziul „Alexandru cel Bun", o mătăhală de elev, cu mustăţi şi muşchi de Hercule, ridica, într'o mână, un sac de păpuşoi; „colegii" îi spuneau cu respectuoasă deferenţă „domnu' Colceag".

Antoniu şi Mitescu jucau bine oina, menţinând oarecum faima gimnaziului „Ştefan cel Mare".

Ii întrecea, însă, Colceag cu echipa gimnaziului „Alexandru cel Bun".

Cel ce scăpa din careul şi de sub mingea-proectil al lui Colceag, se putea socoti norocos.

Băgase spaima în oiniştii liceelor din Iaşi. Numai ce-i auzeai pe cei dela Internat, Naţional, seminarul Veniamin, sau, când era concurs pe ţară, chiar cei dela Normala din Câmpulung şi dela Şincai din Bucureşti: „Fraţilor, feriţi mingea lui Colceag, că ne ia dracu şi pierdem cupa".

Cât de abil era Colceag în acest joc naţional, căzut astăzi în desuetudine, ne-o arată răsplata obţinută de el, cu prilejul unui concurs naţional, desfăşurat la Iaşi, în prezenţa ministrului instrucţiunii, pe atunci, Spiru Haret.

Făcând parte din echipa unui liceu din Botoşani, Colceag a jucat cu atâta suflet şi într'un tempo atât de impresionant, încât a avut curajul să ia în spate doi camarazi jucători, de statură mai mică, fugind cu ei, fără frică, printre careurile jocurilor şi salvându-i.

In aplauzele furtunoase ale publicului entuziasmat, Spiru Haret, el însuşi încântat, odată cu felicitările de rigoare şi cu înmânarea premiului respectiv, i-a făcut cadou ceasul său de aur.

Distincţie despre care s'a vorbit mult pe vremea aceea, dar care nu a fost apreciată, la justa ei valoare, de Colceag.

Seara, când, la berăria Zimbru, unde succesul zilei a fost udat de „cei de-a opta", ceasul de aur al lui Spiru Haret a fost vândut, trecând în proprietatea unui camerad.

Episod hazliu, emoţionant câte odată, din viaţa sportivă de altă dată. Din timpurile când în sport nu contau banii, ci curajul, onoarea şi camaraderia.

Virtuţile înnecau poftele de îmbogăţire, care astăzi stau stavilă oricărei bune desvoltări a sportului în spiritul onest pe care îl cere cu tărie noţiunea sport.

Victor Bănciulescu